ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՇԻՎ

Ամերիկան մասի Երվենանց գիւղի Հ. Եկ. Միութեան հերկեռ «Գ. Յ. Տէր-Մարգարեան» դպրոցի 1914/13 ամի։

Իւրաքանչիւր ազգի յարատեւութիւնն ու բարգաւաճումը կախուած է նրա կրթութեան աստիճանից և իզէական, բարոյական ձգտումներից։

Հայ ազգը ի թնէ ուսումնասէր՝ և յառաջագէմ գաղափարների ընդօրինակող լինելով՝ առաջ է ընթացել ժամանակի հետ, թողել է իրեն հասակակից շատ ազգերի — բարեգործներին, ասորիներին, պարթևներին և այլն — ապրել է և շարունակում է ապրել իբրև կուլտուրական մի ցեղ, որ և այսօր քաղաքակիրթ ազգերի ուշադրութեան և կարեկցութեան առարկան է դարձած։

Դպրոցը ազգի գոյութեան պատուանդանն է։

Մեր հայրենիքի նկատմամբ այդ կարևոր գործոնի նշանակութիւնն ամենից վաղ զգացել և ըմբռնել է մեր հայրենակից պ. Գասպար Տէր-Մարգարեանը, որ իւր ծննդավայր Երվենանց գիւղում կառուցանելով այս լուսոյ տաճարը և նվիրելով Նորաշէնու հասարակութեան, 13 ձիգ տարիների ընթացքում իւր ուսերի վրայ առած բոլոր ծախքերը, լոյս է սփռել մեր մառաղ սերնդի մէջ։

Պ. Գասպար Տէր-Մարգարեանը 1903 թուին հիմնելով այս դպրոցը իրօք հանդիսանում է Ղափանի մասում վերածնութեան նախակարապետը։

Երվենանցի դպրոցն այսօր բոլորում է իւր գոյութեան 13 ամեակը։

Ասել է թէ նա 13 տարի անընդհատ լուսաւորել է իւր շուրջը, հետզհետէ վանելով այն թանձր խաւարը, որով պատած էր մեր հայրենիք՝ չքնաղ Ղափանը, որի մէջ խարխափում էին մեր հայրենակիցները։

Ներկայ ուսումնական տարին՝ դպրոցի նորոգութեան պատճառով սկսել է սովորականից ուշ՝ սեպտեմբերի 15-ին և վերջացել է մայիսի 24-ին։

Աշակերտաց թիւը Տարսայ սկզբին եղել են 132 աշակերտ, 29 աշակերտուհի, ընդամենն 161 հոգի։ Հետզհետէ պակասելով՝ տարեվերջին մնացել են 105 տղայ, 26 աղջիկ, ընդամենն 131 հոգի։

Ուսումնական տարում պարապմունք եղել է 167 օր —811 ժամ։

Մանկավարժական ժողովներ. Տարեայ ընթացքում մանկավարժական ժողովներ գումարուել են 20 անգամ, որոնց նիւթն էր աշակերտների ընդունելութեան և յառաջադիմութեան ու վարքի վերաբերեալ խնդիրներ։ Մանկավարժական խորհուրդը մի շարք միջոցներ է ձեռնարկել՝վերջ տալ աշակերտաց անկարգութեանն ու վատ սովորութիւններին, որոնք, անշուշտ, հետևանք են ընտանիքում տիրող կարգ ու կանոնի—այն է յիշոցներ, մարմնի ու հագուստի անմաքրութիւն, դասերից յաճախ բացակայելը և այլն և այլն։ Այս շարքերին վերջ տալու նպատակով ուսուցչական խումբը աշնանն այցելել է Նորաշէն, Ալաթաղ և Վ. Խոտանան գիւղերը, ուր ծնողական ժողովներ գումարելով խօսել և բացատրել է ծնողների և խնամակալների պարտականութեանց մասին։ Նախորդ տարիների ցուցակներն աչքի անցնելով՝ կարծես որոշ ազդեցութիւն ունեցել են ձեռնարկած միջոցները, սակայն վերջութիւնս դեռ մեծ չի կարող եղած դրութեամբ, որովհետև մեր անպարտաճանաչ ծնողները դեռ ևս շարունակում են շահագործել իրենց զաւակներին, յետ քաշելով դպրոցից՝ անտային և դաշտային աշխատանքներին ծառայացնելու նպատակով։

Առաջնեկներս պերճախօս վկայ են հետևեալ թիւերը, որ քաղուած են դասարանների ուշի-ուշով կազմած ցուցակներից։ Դպրոցի 131 աշակերտներից կանոնաւոր յաճախել են միայն 14 հոգի, իսկ մեծամասն 117 հոգին բացակայել են 8179 ժամ։ Հարկ չկայ բացատրելու, թէ

ինչ վատ ազդեցութիւն կունենայ այդ դրութիւնը դպրոցի յառաջադիմութեան վրայ։ Անբացրէք և այն, որ Գ. և Ե. բաժանմունքները միացեալ են, իսկ միացեալ բաժանմունքների բացատրական կողմը՝ արդիւնքի տեսակէտից ակներև է, պատկերը պարզ կլինի։ Միրուտ ենք հաստատ, որ բարեպատեհ ժամանակ, երբ Ե. բաժանման աշակերտների թիւն էլ կաւելանայ, մեծարգոյ բարերարը կզատէ և հինգերորդը։

Հանդէսներ. Սեպտեմբերի 14-ին ուսուցչական և հոգաբարձական կազմերի, աշակերտ-աշակերտուհիների և շրջակայ գիւղերից ժողոված ծնողների ներկայութեամբ ս. պատարագից յետոյ հոգեհանգիստ կատարուեց դպրոցի բարերարի ծնողաց շիրիմների վրայ, որից յետոյ դպրոցի դահլիճում խօսք եղաւ ուսման նշանակութեան և ծնողաց պարտականութեանց մասին։ Նոյեմբերի 16-ին և յունուարի 29 կողմեւոցին գրական-երաժշտական ցերեկոյթներ ներկայութեամբ բոլոր աշակերտների և ծնողների, ուր տան ու տանուհիներ արտասանում էին ասմունքներ, իսկ երգեցիկ խումբը երգում էր սօլո և խմբական երգեր։

Մայիսի 9-ին և 11-ին դպրոցի դահլիճում, նահանգապետի թոյլտուութեամբ, կայացաւ ներկայացում և գրական-երաժշտական երեկոյթ յօգուտ հայ փախստականների։ Առաջինում ներկայ էին միայն ծնողները և շրջակայ գիւղերից հիւրեր, որոնք նուիրեցին 9 ռուբ. 35 կոպ., իսկ երկրորդին՝ հանրերից և շրջակայ գիւղերից յառուկ հրաւիրուած մարդիկ, որոնք նուիրեցին 240 ռուբլի։ Մտքը գուրս գալով՝ զուտ արդիւնքը 123 ր. 14 կոպ. ուղարկուեց Ս. Էջմիածնի Եղբայրական Օգնութեան Կոմիտէին՝ գրաստարարելու իւր նպատակին։

Տաճկահայ եղբայրներին օգնութեան հանգանակ. կոչերը մեզ են հասան։ 1) Դպրոցի աշակերտութիւնը այդ նպատակով հանգանակից 10 ռուբ. 50. կոպ. և ուղարկեց «Հորիզոնի» խմբագրութեան բան պատկանելոյն հացնելու։ 2) Ուսուցիչներն արձագանք տալով Երևանի Փոխթեմական ս. Խաչին եպիսկոպոսի կոչին սիրայօժար կեր-

պով Նախիջևանի իրենց ռոճիկի 2⁰/₀-ը 45 ռուբ. 80 կոպ., որն երկու Նաղդասի ուղարկուեց Երևան Նորին Արքեպիսկոպոսին ուսուցիչների անունից վիրաւոր զինուորների համար մանձնակոչ պոնելու։

Երգեցիկ խումբ։ Դպրոցս երգեցիկ խումբը, որ բաղկացած էր 25 տան ու տնուհիներից պ. Ս. Ղազարեանի ղեկավարութեամբ երկձայն երգերով շուք էր տալիս հանդէսներին, իսկ պատարագի արարողութիւնը միաձայն երգերով Երմենանցի, Նորաշէնի և վ. Ռոտանեանի ենկեցիներում, գրաւել է ժողովրդի հոգ բաղմութիւն, պատճառելով նրանց հոգեկան հաճոյք։

Դասագրքերի և գաղափար պիտոյքների փաճառումից դուրսցած արդիւնքը՝ պ. Հայր. Ղազարեանի միջոցով՝ տացուած է 64 ր. 50 կ., իսկ այդ գումարով գնուած են ցուցակներ, մատեաններ, անդրբրատներ, տեղեկագրքեր, էկոյագրքեր և կանոններ աշակերտաց համար։ Միով բանիւ այդ գումարով հոգացուած է ընթացիկ ուսումնական տարուայ դասախօսի մէջ մտած «գրականական ծախք» էկէտը։

Գրադարան։ Դպրոցը իւր անուանը փայլ գրադարան չունի։ Կանոնաւոր գործադրութիւն չունենալով ամենամամ անցեալի մասին որ և է գաղափար կազմելը դժուար է, սակայն դպրոցին մօտիկ իրագեկ մարդիկ պնդում են՝ թէ գրադարանն ունեցել է արժէքաւոր մանկավարժական և մանկական գրքեր՝ հայ և ռուս լեզուներով, որոնք անհոգ վերաբերմունքի շնորհիւ հետզհետէ անհետացել են։ Դէպ՝ 13 ամեայ դպրոցի գործերից երևում է, որ միայն անցեալ 1913—14 ուս. տարուան վերջումն է կազմած դպրոցական գրքերի և ինվենտարի ցուցակը և այն էլ առանց յանձնարական ու ստորագրական գործողութեան, առանց տարեգրութիւններու։ Ապագայ Վարչութեանն է մնում լրացնել այդ խոշոր պակասը, տալ դպրոցին համապատասխան մի գրադարան, որից օգուտ կարողանայն և ուսուցիչները և աշակերտները։

Աղքատախնամ ընկերութիւն։ դպրոցս աշակերտու-

թեան 60%-ը ծայրայեղ չքաւոր ծնողների զաւակներ են, որոնք շատ դժուարութեամբ են ձեռք բերում դասական դիրքերը, իսկ հարուստ անեան ստակ նրանք ծածկում են իրենց մերկութիւնը ցնցոտիներով։ Այս չարիքի առաջն առնելու և անհրաժեշտ եղեւոյց. թշուառութիւնը մասամբ ամաքելու նպատակով գպրոցի ուսուցչական և հոգաբարձական խառն ժողովը անցեալ դեկտեմբերի 8-ին որոշում է կայացնում՝ իշխանակ վարդապետ ու. Մնա Տէր Մինասեանի հիմնել մի վարչական մարմին,— «Երիտասարդի գպրոցի չքաւոր աշակերտներին նպաստող ազգասիրական յանձնաժողով» անունով, որի նպատակն է լինելու միջոցներ հայթայթել շատով մատակարարել յառաջադէմ սան ու սանուհիներին գրական պիտոյք, հագուստ և թոշակներ։ Ընդհանրապէս միջոցները հայթայթելու են կամաւոր նէրներից, եղեկոյթներից և նեղկայացուցիչներից։

Ապատարանի խնդիր. գպրոցիս աշակերտութիւնը յաճախում է հետեւեալ դիւղերից.

			քրոս	տաճկ
1. Երիտասարդ՝ որ հեռու է գպրոցից			»	100
2. Վերին Խոտանան՝	»	»	4	»
3. Ներքին Խոտանան՝	»	»	2	250
4. Խրամբոլ՝	»	»	4	25
5. Սառչաձոր՝	»	»	4	»
6. Նորաշէն՝	»	»	3	»

Կան նաև ուրիշ շրջաններից՝ Դ և Ե բաժանմունքները մտած աշակերտներ, որոնք ապրում են վերոյիշեալ գիւղերում։ Բայց իւ մեր գպրոցը՝ այս պայմանների մէջ իրրև կենդրոնական՝ պէտք է ունենայ ապատան գիշերօթիկներ պահելու համար։ Երթևեկ աշակերտներից շատերը, մանաւանդ ուերի հեռաւորները կարող կը լինեն ամսական 8 բուբ վճարել և սոսնայ առաւօտ երեկոյ թէյ, նախաճաշ, ճաշ և ընթրիք։ Ապատարանի համար շատ յարմար է գրպրոցի սորին յարկում գտնւող դահլիճը, որ խոնաւութիւնից բոլորովին ազատ 13 արշին երկարութիւն, 8½ արշին լայնութիւն և 5 արշին բարձրութիւն ունի՝ առատ լուսով

Դպրոցի այդ մասը, որ ծառայում է իբրև մթերանոց, կարելի է կարգի բերել և յատկացնել ապաստարանի, ուր կտեղաւորուին 30-ի չափ աշակերտներ։

1914 թուին ընդունուած դպրոցի շէնքը մտնուած էր խիստ անուշադրութեան։—սուտակները թափուած, դռները խարխուլ՝ առանց փականների, առանց բակի ու ցանկապատի, մի խօսքով այծերի և անասունների հանդապատանոցի էր։ Մեծարգոյ բարերարն ու հոգաբարձուք ընդառաջ գալով իմ խնդրին՝ հիմնական նորոգութեան ենթարկեցին, որ վերջացաւ սեպտեմբերի 12-ին։

Դպրոցը 1914—15 ուս. տարուայ մէջ մօտ է ունեցել թոշակագրում աշակերտներից 412—50 կոպ., ս. Գասպար Տէր Մարգարեանից նպաստ 2300 ռ. ռոճիկ ուսուցչաց։ Իսկ 401—24 կ. էլ դպրոցի նորոգութեան, ծախք եղել է 3551 ռ. 57։

Ասաց ուսուցիչ՝
Գ. Տէր Միքայեան։

ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ

Մեղրու վեցամեայ Ժխական Դպրոցի 19¹⁴/₁₅ ուս. տարուայ.

Մեղրու դպրոցն այս տարի բոլորից իր 35 ամեակը, մի ժամանակաշրջան, որը պատուաբեր է Ժխական դպրոցի համար։ Այդ ամբողջ ժամանակաշրջանում հնարաւոր յառաջադիմել է և չէ մնացել հնութեան գրկում։ Հասարակութիւնը և վարչութիւնը իրենց ուժերի ներածին չափ ամեն կերպ նպաստել են բարձրացնել դպրոցի մտաւորական և թէ՝ յառաջադիմութեան ընդհանուր մակարդակը։

Դեռ անցեալ ուսումնական տարուայ վերջում միտք էր առաջացել ոչնչել դպրոցի յօրելեանը, սակայն ներկայիս ազէանների ժամանակներում այդ միտքն իրականացնելն անհնարին եղաւ։ Ջնայած այն հանգամանքին, որ ներկայ ժամանակի տարում դրութեան շնորհիւ շատ սեղերում դպրոցները փակեցին, կրճատուեցին նրանց նախահաշիւ-